

Η σύγχυση φοβάται το συγκεκριμένο

Τον οργανωμένο εσωτερικό εχθρό
που δεν ξεσπάει αλλά
αυτο-αναδύεται σαν θύελλα
στον κόσμο της μητρόπολης.

ΣΤΟ ΣΤΟΧΑΣΤΡΟ

Αντι-αλβανική υστερία. Οι μετανάστες για άλλη μια φορά στο στόχαστρο. Τα ΜΜΕ διαμορφώνουν εδώ και χρόνια τα πράγματα πολύ αποτελεσματικά. Ξέρουμε τι είναι όσο κι αν προσπαθούν να το παίξουν "αθώα". Η υπόθεση μετανάστες δεν είναι επικαιρότητα, θα μας απασχολεί συνέχεια και στο μέλλον.

Δεν χρειάζεται να δεις TV για να καταλάβεις τι συμβαίνει. Αν γουστάρεις να καταλάβεις φτάνει να κοιτάξεις δίπλα σου, στο δρόμο, εκεί που ζεις.

Καριόληδες ελληνάρες και μικροαστοί πατριώτες απειλούν ότι θα πάρουν το "νόμο" στα χέρια τους. Όταν τα όπλα τους σηματοδίνουν μετανάστες, τότε με την πρώτη ευκαιρία θα σηματοδύνουν κι εμάς.

Ο μέσος Έλληνας ξεφτίλας φωνάζει: "Δεν είμαι ρατσιστής, αλλά είμαι πατριώτης". Μισήστε το αντεστραμμένο όπως το φανερό. Μισήστε αυτό που φαίνεται "αθώο" αλλά δεν είναι...

Η ελληνική κοινωνία ξέρει πολύ καλά τι κάνει, γιατί έτσι την συμφέρει, είναι οι προνομιούχοι μουράτοι Έλληνες που λεπλατούν τους εξαθλιωμένους και "βρώμικους" βαλκάνιους. Θέλει πολύ να δώσει τη χαριστική βολή σε

"ανωτερότητα".

Στο κοινωνικό πεδίο τα πράγματα είναι πολύ ξεκάθαρα. Δεν είναι μόνο η κυριαρχία των αφεντικών, αλλά μια κοινωνία η οποία σε συντριπτικό ποσοστό είναι το ίδιο εχθρική προς εμάς και ακόμα χειρότερη, γιατί την τρώμε στα μούτρα άμεσα. Είναι η καθημερινή επαφή με όλες τις πατριωτικές και μικροαστικές συμπεριφορές και αντιλήψεις, που έρχονται σε σύγκρουση με τις επιλογές μας και τις διαθέσεις μας.

Δεν καλοπιάνουμε κανέναν, όσο κι αν η ταξική του θέση προϋποθέτει κάποια πράγματα, αλλά κρίνουμε από όλη τη στάση και συμπεριφορά του καθένα. Η καθημερινή ζωή της ελληνικής κοινωνίας σε κάνει να βλέπεις πώς έχουν τα πράγματα.

Ξέρουμε να μισούμε συνειδητά.

Το πώς στέκεσαι απέναντι στους μετανάστες εξαρτάται από το πώς στέκεσαι απέναντι στην κοινωνία που ζεις.

όσους δεν κατάλαβαν την ελληνική

Μακριά λοιπόν από την παγίδα του εργατισμού. Αλληλεγγύη σε ποιούς και γιατί; Δεν ξενάμε ότι υπάρχουν πολλοί εργάτες που στραβοκοιτάνε τους "ξένους", λέγοντας ότι αυτοί φταίνε για την ανεργία. Θα θέλανε πολύ να τους φερθούν "όπως τους αξίζει".

Ακόμα χειρότερα στην επαρχία, οι αγρότες δολοφονούν, κυνηγάνε μετανάστες, επιβάλλουν απαγόρευση κυκλοφορίας, και παίρνουν το νόμο στα χέρια τους για να καθαρίσουν την πατρίδα από τους "εχθρούς της".

Για μας όλοι αυτοί είναι στο αντίπαλο στρατόπεδο μαζί με τα αφεντικά τους. Οι λεγόμενοι "κοινωνικοί αγώνες", που τόσο εύκολα επικαλούνται διάφοροι ιδεολόγοι, δεν μας ενδιαφέρουν γιατί είναι αγώνες για την εθνική οικονομία. Στον εμφύλιο πόλεμο είμαστε στην πλευρά που δε γουστάρει ούτε το "εθνικό" ούτε την "οικονομία".

Μιλάμε μόνο με όρους εσωτερικού εχθρού, ξέροντας ποιούς έχουμε απέναντί μας. Δεν αναγνωρίζουμε άγνοια σε κανέναν, ιδιαίτερα στους υποτελείς. Η συνενοχή είναι επιλογή τους. Και γι' αυτό είναι εχθροί μας.

ΤΟ ΠΤΩΜΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ ΑΠΟΣΥΝΤΙΘΕΤΑΙ!!!
ΜΑΖΙ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΟ "ΠΡΕΠΕΙ" ΤΗΣ ΙΔΕΟΛΟΓΙΑΣ

Η συνειδητή επιθυμία είναι αυτονομία.

... Ο δρόμος παίρνει θέση... Ο δρόμος
"μυρίζει" πολεμική... Οι καταστάσεις
δεν διεκπαιρέωνονται...

Δ Η Μ Ι Ο Υ Ρ Γ Ο Υ Ν Τ Α Ι

Ο αστικός τομέας είναι ένα έντυπο του δρόμου από τις δυτικές συνοικίες της πόλης. Επίσης, μπορείτε να το βρείτε στο Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι Περιστερίου (καρνάτιδος 166), στη Villa Amalias (αχαρνών και χένυδεν), στο στέκι Άνω-Κάτω Πατησίων (νάξον και κρασά) και στην κατάληψη της Άγνης Ειρήνης Καθηκόντος (ΕΜΠ σάββατο μεσημέρι).

STREET FIRST LINE

THE WAR CONTINUES

ΤΣΑΚΙΣΤΕ ΤΟΥΣ
ΕΛΛΗΝΟΨΥΧΟΥΣ

Μητροπολιτικό σαφάρι. Στη ζούγκλα της πόλης μερικά είδη πρέπει να εξαφανιστούν. Ενάντια στη "φύση" και τον πατριωτισμό της κοινωνίας. Οι φορείς εθνικών συμβόλων κινδυνεύουν εδώ και καιρό. Υπάρχει πόλεμος και είναι επιλογή μας.

α ν α δ ι ά ρ θ ρ ω σ η

στιγμές επέκτασης της καταστολής

Αλήτες ρουφιάνοι δημοσιογράφοι

Πίσω από την κάμερα βρίσκεται το μάτι του μπάτσου.

Βρετανία 1990. Λίγες μέρες μετά τις βίαιες συγκρούσεις ενάντια στον Poll Tax (κεφαλικός φόρος).

Δημοσιευμένες φωτογραφίες ταραξιών σε βρετανικές εφημερίδες, καταζητούμενων για λεηλασίες μαγαζιών και καταστροφές αυτοκινήτων της αστυνομίας.

Οι επαγγελματίες καταδότες των ΜΜΕ καλούν όλους αναγνωρίσουν κάποιον ύποπτο, να τον καταδώσουν αμέσως στους μπάτσους.

Δίπλα, απάντηση συντρόφων στα δημοσιεύματα των εφημερίδων.

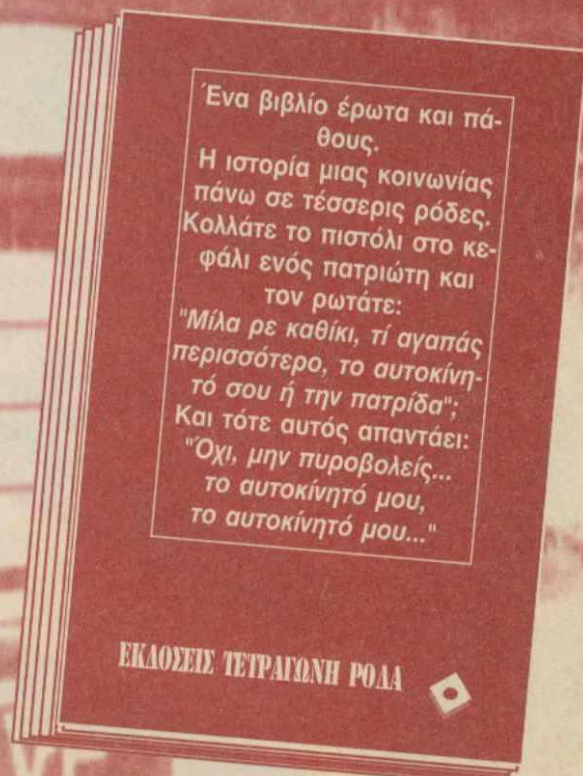
"Θυμίσου την 31η Μαρτίου"

"Όλοι οι φωτογράφοι, όλα τα τηλεοπτικά συνεργεία, όλοι οι δημοσιογράφοι.

Όλοι είναι υπολογίσιμοι στόχοι".

Ο πατριώτης είναι σαν τον χριστιανό. Μας πηρξεί με τα ιδανικά του, αλλά θα πούλαγε και τη μάνα του για το μεγαλύτερο φετίχ του σύγχρονου μικροαστού, που λέγεται αυτοκίνητο.

Έτσι κι αλλιώς, πατρίδα ή αυτοκίνητο, πατριώτες ή μικροαστοί, είστε οι διαφορετικές οσμές του ίδιου βόθρου. Και γι' αυτό θα σας κάνουμε τη ζωή δύσκολη.

Ελληνορθόδοξοι διανοούμενοι, αριστεροί ελληνάρες, αριστεροχοισπανοί.

Αριστερός ελληνοκεντρισμός, αριστερή αγάπη για την πατρίδα, αριστερός σεβασμός στη σημαία, αριστερός συνδικαλισμός στο στρατό, αριστερή αποδοχή καραβανάδων, αριστερή υποταγή στα εθνικά σύμβολα.

Στην εποχή της εθνικής ενότητας εμφανίζονται νέα φρούτα.

Ενώ τα κέρδη των ελληνικών αφεντικών αυξάνονται και οι επενδυτές ληλατούν τα βαλκάνια, ενώ η εξωτερική πολιτική παρουσιάζει νί-

κες στο διπλωματικό επίπεδο και τις διεθνείς σχέσεις, ο αριστερός πατριωτισμός εξακολουθεί να καταναλώνει και κυρίως να παράγει αντιαμερικανισμό και αντι-ΕΟΚ-ισμό.

Ενώ η Ελλάδα έχει γίνει μια μικρή αμερικική των βαλκανίων, οι αριστεροί πατριώτες περήφανοι μιλάνε για εθνική ανεξαρτησία και κρύβονται πίσω από τον πατριωτισμό τους, τον αντεστραμμένο "εθνικισμό από τα αριστερά".

Το λεξιλόγιο γνωστό: πουλημένοι πολιτικοί που εξυπηρετούν ξένα συμφέροντα και υποτάσσουν τη χώρα στις ξένες δυνάμεις.

Τα ίδια λένε και οι φασίστες.

Το παίζουν "αντικαπιταλιστές" ενάντια στο ξένης προέ-

λευσης κεφάλαιο, υποστηρίζοντας μόνο τον εγχώριο καπιταλισμό.

Αναφέρονται συνέχεια σε αυτή τη δεξαμενή γεμάτη σκατά που λέγεται "λαός", την εύκολη και "αθώα" λέξη που χρησιμοποιούν ταυτόχρονα αριστεροί και δεξιοί.

ΑΡΙΣΤΕΡΟΣ ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ, η συμπληρωματική ιδεολογία που βαδίζει παράλληλα με την ιδεολογία του εθνικού κορμού. Αντιπερισπασμός. Αυτοπροβάλλεται σαν αντίθετη και πολέμια του "κατεστημένου", προκαλώντας τη σύγχυση μόνο στους ευκολόπιστους.

αριστεροί πατριώτες = προοδευτικοί φασίστες

Η αμφισβήτηση που γοητεύει γίνεται μόδα.
Αυτή που σοκάρει ανατρέπει.

πολύ πιο αποτελεσματική

*από τη φλυαρία των θεωρητικών της Μεσολογίας, που ταυτόχρονα κατακλύζουν τα ΜΜΕ

*κι από τη μόδα της αντι-ΜΜΕ κριτικής, που συμβαδίζει παράλληλα με αυτά

είναι μια απλή κίνηση:

να πατήσεις το κουμπί και να κλείσεις τη συσκευή.

μια
ολοκληρη
ζωη
χωμενοι
στο
βοθρο
του
lifestyle

mediology?

ΟΛΗ ΤΗΝ
ΒΔΟΜΑΔΑ ΠΗΖΩ,
ΟΜΩΣ ΣΤΟ
WEEKEND ΕΛΠΙΖΩ

χαμένους μες
στον πόρ
ονόφρεξ
ρήθηρ
ταξιδεύοντας
μες στις
ατέλειωτες
εικόνες
χορεύοντας στους ρυθμούς της απομόνωσης

αυτή η κοινωνία μας βομβαρδίζει

με πληροφορίες,

μύθους,

διαφημίσεις,

τυποποιημένα συναισθήματα και καταναλώσεις

Πρωθεί τις ανασφάλειες και τη δημιουργία
μιας συνεχώς ανικανοποίητης-εξαρτημένης
προσωπικότητας.
Διαδίδει τη σύγχυση.

Όχι, δε θα πάρουμε. Κρατείστε
την παρακμή για πάρτη σας.
Κλεισμένοι στα κλουβιά σας.

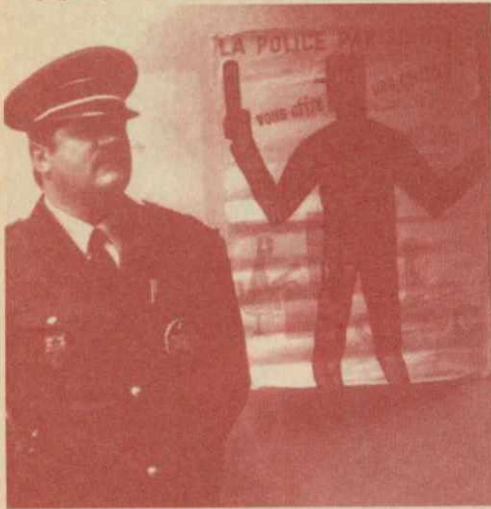
ΑΠΟΧΑΥΝΩΜΕΝΟΙ ΤΗΛΕ-ΘΕΑΤΕΣ
ΣΑΣ ΚΑΛΗΝΥΧΤΙΖΟΥΜΕ

30 χρόνια μετά... Τα πράγματα μάλλον είναι πιο ξεκάθαρα. Ο καθένας λίγο πολύ γνωρίζει τη θέση του. Ο εξασφαλισμένος έχει απέναντί του τον αποκλεισμένο. Οι φοιτητές επιλέγουν καριέρα και οι βολεμένοι υπερασπίζονται τα "προνόμιά" τους. Θέλουν την "κοινωνική ειρήνη" των αφεντικών τους. Δεν αμφισβητούν τίποτα, απλώς αμύνονται όταν η καπιταλιστική αναδιάρθρωση τους πλήττει.

Από την άλλη, οι αποκλεισμένοι εκδηλώνουν το μίσος τους. Εκδικούνται με την πρώτη ευκαιρία, χωρίς έλεος. Από το βουλεβάρτο των οδοφραγμάτων στο κέντρο της μητρόπολης, το σκηνικό μεταφέρθηκε στα προάστεια της άγριας νεολαίας.

...Το θέμα της επικαιρότητας αυτή την εβδομάδα είναι η απεργία των λεωφορείων. Η κινητοποίηση δεν γίνεται για να ζητήσουν αυξήσεις οι οδηγοί, αλλά για να διαμαρτυρηθούν για την αύξηση σε χρούσματα επιθέσεων εναντίον τους. Στην περιφέρεια γαλλικών μεγαλουπόλεων, όπου δρουν ομάδες νέων περιθωριακών, έχουν σημειωθεί πράξεις βανδαλισμού και λιθοβολισμού λεωφορείων. Τα περιστατικά έχουν αρχίσει να παίρνουν έκταση και οι δήμαρχοι ορισμένων πόλεων ζητούν έκτατα μέτρα κατά της βίας.

... Γραμμή 13. Τελευταίος σταθμός. Ώρα 11.03 π.μ. Έξω από τα σύνορα. Έξω από την πόλη-μουσείο. Είμαστε στην περιφέρεια της μητρόπολης.

Οι ρυθμοί είναι διαφορετικοί. Στην καρδιά του πολυ-φυλετικού προαστείου, κόσμος πηγαινοέρχεται. Ψυχρά εμπορικά κέντρα, καταστήματα, υπαίθριες αγορές.

Απομακρύνονται από το κέντρο του προαστείου. Η κίνηση αραιώνει, οι δρόμοι "δείχνουν" πιο ήρεμοι, η αρχιτεκτονική αλλάζει, η πολεοδομία επιστημονικά σχε-

διασμένη γίνεται όλο και πιο κατασταλτική. Περιπατώ ώρα σε διαδρομές μονότονες. Δεκάδες τετραγωνικά χιλιόμετρα με το ίδιο ντεκόρ, τεράστιες άχαρες πολυκατοικίες, η μια δίπλα στην άλλη. Όλες ίδιες.

Τετραγωνισμένες εκτάσεις που διασχίζονται από δρόμους ταχείας κυκλοφορίας. Παρόλα αυτά τα προάστια έχουν περισσότερο πράσινο απ' ό,τι το μητροπολιτικό κέντρο. Αυτό δεν σημαίνει τίποτα. Η καθημερινότητα εδώ είναι ασπρόμαυρη.

Οι επισκέψεις της αστυνομίας πολύ συχνές. Η παρουσία της και ο έλεγχος είναι κάτι παραπάνω από ενόχληση. Διεξάγεται πόλεμος. Απέναντι από ένα πάγκο, ο τοίχος γράφει με μεγάλα γράμματα FUCK THE POLICE. Και το εννοούν.

Ατμόσφαιρα ύποπτης ησυχίας. Το μίσος ξεσπά εκεί που δεν το περιμένεις...

Saint-Denis 13.17.

Παγκόσμιο κύπελλο ποδοσφαίρου σε μια ευρωπαϊκή μητρόπολη. Η πόλη-κατανάλωση, μια πόλη φρούριο. Τα πάντα ελέγχονται, όλα είναι στη θέση τους. Όχι ότι πριν ήταν πιο χαλαρά. Ο πρώτος ύποπτος εκτελείται χωρίς προειδοποίηση στον υπόγειο. Ήταν τριτοκοσμικός αλγερινός. Κάπως έτσι, στη σκιά ενός μελλοντικού αθλητικού γεγονότος (2004), τα όπλα των μπάτσων θα "εκπυρσοκροτούν" εντελώς "τυχαία" για τους μετανάστες ή για τον εσωτερικό εχθρό.

Πρόκειται για το εμπόρευμα ΙΣΤΟΡΙΑ. Το θέαμα ανακυκλώνει το επαναστατημένο παρελθόν και το πουλάει στους κατανάλωτές αμφισβήτησης.

Στην αγορά της κουλτούρας ενσωματωμένοι διανοούμενοι-σταρ των media, όπως πάντα ανούσιοι και χωμένοι στη βιομηχανία του θεάματος, δεν κάνουν απλώς κριτική εκ του ασφαλούς αλλά μιλάνε τη γλώσσα του συστήματος.

"...Για τους παράνομους μετανάστες, νομίζω πως οι απόψεις είναι αρκετά "αντιδραστικές" σε σχέση με το μέσο όρο των ανθρώπων τον δικού μου περιβάλλοντος. Πιστεύω πως ο πολίτης χρειάζεται σύνορα.

Υπάρχουν κανόνες σ' αυτό το παιχνίδι: δεν μπορούμε να δίνουμε υπηκοότητα σε όποιον τη ζητήσει. Υπάρχουν όρια στο δημόσιο τομέα και στις δυνατότητες υποδοχής ξένων από τη χώρα μας. Ξέρω πως δεν είναι πολύ ελκυστικός ο λόγος μου, αλλά πιστεύω πως πρέπει να ξαναεφεύρουμε σύνορα, τουλάχιστον συμβολικά. Δηλαδή να δημιουργηθούν ομάδες που θα έχουν συνειδητοποιήσει την ταυτότητά τους και τις υποχρεώσεις τους και που θα είναι υπερήφανες γι' αυτό..."

Θα μπορούσε να είναι ένας εξωραϊσμένος λόγος κάποιου στελέχους του εθνικού μετώπου. Κι όμως είναι η άποψη ενός διανοούμενου της αριστεράς.

Η αρνητικότητα δημιουργεί αναμενόμενα αποτελέσματα παθητικής δυσανασχέτησης. Αφομοιωμένες συμπεριφορές περιπλανώμενων zombies της πόλης αντικρούονται ενστικτωδώς. Δεν θα μείνει τίποτα δίχως πληρωμή στην κοινωνία σας. Ανατριχίλα φανερώνεται και εκδίδεται την σιωπή που τα στόματά τους αποδέχθηκαν. Με τις σολές της καθημερινής αγγαρείας πορευτείτε τον μονόδρομο που απλώνεται στα μάτια σας. Η φίλιά μας δεν θα αντιμετωπίσει την μηδαμινότητά σας, απλώς θα αδιαφορήσει υπεροπτικά.

Οι έρωτες και οι αγάπες μας δεν πρόκειται ποτέ να σας αποκαλυφθούν και θα καούν στη φλόγα τους. Αποπλανήσεις "ανήλικων" μυαλών δεν γουστάρουμε κι αν εκείνα τα αποδέχονται λύπη μας κυριεύει. Μα η μάχιμη σκέψη εκστασιάζεται στους προσωπι-

κούς αρνητικούς συλλογισμούς για τον καλο-βαλμένο κόσμο. Είναι ασυγχώρητα τα λάθη σας και ποτέ το μίσος δεν εγκαταλείπει τις καρδιές που καρδοκοούν, τις καρδιές μας. Το σώμα υποκρίνεται πως αντέχει σε σας, ωστόσο εναντιώνεται. Θεριεύει και έτοιμο να κατασπαράξει την άθλια ψυχρότητα της γαλήνης σας, οδηγεί αμέσως την πουλημένη εξυπνάδα σας στη βασιλεία των ποιών.

Το γάλα που τράφηκε το τέρας κατάφερε να το δυναμώσει πολύ περισσότερο όσο εσείς φανήκατε αφέλεις στη φροντίδα του και αδιάφορο από τα δάκρυα, τις λύπες και τις ετοιμοθάνατες κραυγές απόγνωσης σας προετοιμάζεται για το επόμενο καθοριστικό βήμα. Όλα δείχνουν

πως άνετα θα καταφέρει να μασουλήσει τις σάρκες σας. Ολόκληρες τις σάρκες ανθρώπων σύγχρονου καιρού. Ανταπόδοση της στοργικής φροντίδας σας. Μήπως το ανοιχτό βιβλίο της σιγουριάς απλά ξέφτισε και έγινε η μνήμη του λησμονιά; Μήπως η βεβαιότητα της ορθολογικής έκβασης γεγονότων καταρρίπτεται με την ίδια ευκολία που τα παιδιά σκοτώνουν τα φαντάσματά τους;

Είναι ο καιρός της αμφίβολης και επίμονης αναζήτησης αιτιών κενών περιεχομένου. Το ρολόι της ηλεκτρονικής ανταπόκρισης, συμπάθειας, από σφάλμα ανέβαλλε την λειτουργία του και η μέτρηση ως το τέλος γίνεται από χείλη ανθρώπων. Από τα χείλη μας οι αριθμοί λιγοστεύουν...

Για την καταστροφή του υπέροχου κενού και για δημιουργίες.

Ο ΦΟΒΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟ

... και αυτά που τον ακολουθούν.

Καταστάσεις οι οποίες λίγο - πολύ, είναι γνωστές σε όλους μας (όπου μόνο απέχθεια μπορεί να μας φέρει) και που τόσες πολλές προσπάθειες γίνονται για τον αφανισμό του.

Πέρα όμως της "ιδεολογικής" του μορφής (όσο μπορούμε να το ονομάσουμε έτσι), μπορεί να εμφανιστεί, να υπάρχει ή ακόμα και να αναπαράγεται στην καθημερινή ζωή του καθένα μας.

Στα λόγια, στις σκέψεις, στη δουλειά, στο δρόμο, στη διασκέδαση, στον χαβαλέ, στην σοβαρότητα και σε άλλες ακόμα απλές καθημερινές πράξεις του καθένα μας, υπάρχει και αναπαράγεται στην χειρότερή του μορφή.

Εκεί είναι η πρώτη μάχη που πρέπει να δωθεί

ΔΕΗΛΑΣΙΑ ΣΤΑ ΜΑΓΑΖΙΑ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ

Τα εμπορεύματα καίγονται στο φως των μητροπολιτικών εξεγέρσεων. Στις βίαιες συλλογικές γιορτές των προαστείων, η ανταλλαγή στην οποία βασίζεται το εμπορευματικό σύστημα, καταργείται στις σπασμένες βιτρίνες.

Οι ζώνες κατανάλωσης, τα εμπορικά κέντρα, οι πεζόδρομοι και τα σούπερ μάρκετ είναι οι πρώτοι στόχοι.

Απάντηση στην "κοινωνία της αφθονίας"

Οι λεηλάτες εκδικούνται την αφθονία της αλλοτρίωσης και τον ιμπεριαλισμό του εμπορεύματος στις ζωές μας.

*αλλά μέχρι τότε μπορούμε να κλέβουμε αθόρυβα και προσεκτικά!